

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **P**, vedenej na Okresnom súde B II pod sp. zn. 1 T 143/2006, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2008 v B, prerokoval dovolanie obvineného I, podané prostredníctvom obhajcu JUDr. M a dovolanie obvineného P, podaného prostredníctvom obhajcu Mgr. I proti rozsudku Krajského súdu v B zo dňa 14. marca 2007, sp. zn. 1 To 17/2007, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených I a P **sa o d m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu B II zo dňa 23. januára 2007, č. k. 1 T 143/06-243, boli obvinení P a I uznaní za vinných zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (zák. č. 140/1961 zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 - ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného dňa v mesiaci september 2005 do 23. septembra 2005 v B na P ulici za nákupným strediskom Billa umožnili M, narodenému X vnútrožilové užívanie heroínu, ktorý mu aj s pervitínom v uvedenom období spoločne zadovážili a obžalovaný P osobne aplikoval do žíl oboch rúk, a to viackrát.

Za to okresný súd obvinenému P podľa § 187 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm b/ Tr. zák. zaradil do druhej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 72 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvinenému P uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinenému I podľa § 187 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a šesť mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do druhej nápravno výchovnej skupiny.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2007 v dôsledku odvolaní podaných oboma obvinenými konajúci druhostupňový Krajský súd v B vyhlásil rozsudok, č. k. 1 To 17/2007-270, ktorým v bode I. podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obvinenému P vo výroku o ochrannom opatrení, pričom súčasne tomuto obvinenému na základe ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou (v ostatných častiach týkajúcich sa obvineného P ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený). Zároveň v bode II. podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného I zamietol.

Z uvedeného vyplýva, že k právoplatným odsúdeniam obvinených I a P došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 14. marca 2007.

Dňa 28. júna 2007 (č. I. 286-287 spisu) podal na Okresný súd B II dovolanie obvinený I, ktoré vypracoval osobne. Súčasne (č. I. 288 spisu) adresoval okresnému súdu požiadavku, aby ho v konaní o dovolaní obhajoval advokát JUDr. G.

Dňa 4. júla 2007 bolo doručené Okresnému súdu B II aj dovolanie obvineného P, ktorý rovnako skoncipoval celé jeho znenie osobne, tak ako je to zrejmé z č. I. 291-292 spisu.

Opatrením predsedu senátu Okresného súdu B II. zo dňa 16. júla 2007 bol obvinenému I za obhajcu ustanovený JUDr. M a súčasne s oznámením o tomto

ustanovení mu bolo adresne doručené poučenie (prevzal ho vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce dňa 23. júla 2007) o práve zvoliť si obhajcu podľa svojej úvahy a oznámiť to bez meškania súdu. Súčasne bolo obvinenému doručené aj oznámenie, že podľa § 373 ods. 1 Tr. por. môže podať dovolanie len prostredníctvom svojho obhajcu. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že obvinený L si iného obhajcu osobne nezvolil, obhajobu JUDr. C neodmietol a tento ustanovený obhajca bol vo veci ďalej objektívne činný.

Konkrétne dňa 21. augusta 2007 obhajca JUDr. C doručil Okresnému súdu B II (č. I. 300-302 spisu) ním vypracované dôvody dovolania, čím v stanovenej lehote splnil pokyn predsedu senátu okresného súdu zo dňa 16. júla 2007, keďže podľa § 373 ods. 1 Tr. por. môže obvinený podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

V písomných dôvodoch takto podaného dovolania namietal, že Okresný súd B II v postupe svojho konania nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Výpoveďou poškodeného M bolo podľa dovolateľa nepochybne preukázané, že jeho otec obvinený I sa nepodieľal na aplikácii drog svojmu synovi, a teda nemal účasť na skutku. V ďalšom spochybnil svedeckú výpoveď M s odôvodnením, že táto bola o skutku informovaná poškodeným synom len odvodene a nejedná sa o priamu svedkyňu. V ďalšom sa zaoberal okolnosťou, prečo a ako syn užívanie drog v inkriminovanom období matke oznámil, a ako sa snažil pred jej hnevom ospravedlniť, resp. chrániť. Rovnako rozoberal a hodnotil v tomto štádiu dovolacieho konania svedecké výpovede starých rodičov, predovšetkým svedka I staršieho.

V sumáre vyslovil názor, že vina I v pôvodnom konaní nebola preukázaná a konajúce prvo i druhostupňové súdy mali použiť zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného, na základe ktorej by v kontexte dovolania malo dôjsť k oslobodeniu tohto obvineného spod obžaloby okresného prokurátora B II z 11. augusta 2006, č. k. 1 Pv 1172/05-139. Ak Krajský súd v B v konaní, sp. zn. 1 To 17/2007, odvolaniu podanému proti prvostupňovému odsudzujúcemu rozsudku nevyhovel a nevyniesol oslobodzujúci rozsudok, je jeho postup nesprávny. Rovnako nesprávne sú podľa dovolateľa aj závery Okresného súdu B II ustálené rozsudkom z 23. januára 2007, sp. zn. 1 T 143/2006, a to z rovnakých dôvodov. Pokiaľ súdy oboch stupňov, vykonávajúce úkony v pôvodnom konaní, hodnotili dôkaznú situáciu

odlišne ako dotknutý obvinený, tak sa nevysporiadali dostatočne so skutkovým stavom, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 2 ods. 13 Tr. por. na spravodlivý proces, garantovaného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Keďže tieto skutočnosti majú zakladať dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil oba vyššie citované napadnuté rozsudky okresného a krajského súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Opatrením zo dňa 16. júla 2007 (č. I. 297 spisu) bol podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 38 ods. 2 písm. a/ Tr. por. obvinenému P, vykonávajúcemu uloženú sankciu v ÚVTOS Želiezovce, ustanovený za obhajcu Mgr. I. Z č. I. 298 spisu vyplýva, že dňa 18. júla 2007 bol expedovaný pokyn predsedu senátu Okresného súdu B II, ktorým oznámil procesným stranám ustanovenie obhajcu Mgr. S obvinenému B pre potreby dovolacieho konania a súčasne im oznámil, že podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený môže podať dovolanie iba prostredníctvom obhajcu. Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený P i jeho obhajca tento pokyn prevzali osobne zhodne 23. júla 2007 (viď doručky na č. I. 298 spisu).

Obhajca Mgr. I dňa 21. augusta 2007 zaslal Okresnému súdu B II dôvody dovolania totožné s tými, ktoré pôvodne dňa 1. júla 2007 vypracoval obvinený B. Z tohto písomného podania, takmer totožného aj s dovolaním obvineného L vyplýva, že dovolateľ B namietal skutkové i právne závery, ktoré ustálili súdy oboch druhov a stupňov v pôvodnom konaní. Uviedol, že prípad vykonštruoval už v prípravnom konaní vyšetrovateľ polície, ktorý mu navyše neumožnil konfrontácie s poškodeným a niektorými svedkami. Pochybiť mal v pôvodnom konaní aj prvostupňový okresný súd, nakoľko nevykonal všetky potrebné dôkazy a odmietol mu aj urobiť testy na hepatitídu typu C. Taktiež zamietol vykonať dôkaz výsluchom znalca MUDr. O k podaniu vysvetlenia problematiky drogového závislých mladistvých osôb.

Napokon súdy oboch stupňov v pôvodnom konaní pochybili, keď uverili mladistvému poškodenému a jeho matke, ktorí účelovo vypovedali aj proti nemu aj proti spoluobvinenému I. Poškodený svojou krivou výpoveďou voči nim dosiahol to, že ho trestne nestíhali za prechovávanie drog. Zhodne s obvineným L aj obvinený B namietal, že takýmto postupom oboch súdov došlo k porušeniu ustanovenia § 2

ods. 13 Tr. por. ako aj práva na spravodlivý proces garantovaného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zakladajúcim dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. účinného od 1. januára 2006.

Z týchto dôvodov preto navrhol dovolaciemu súdu, aby v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v B II sa v predpísanej lehote napriek výzve predsedu senátu Okresného súdu B II k dovolaniam obvinených písomne nevyjadril (kópie dovolania prevzal dňa 3. septembra 2007 – vid' č. I. 308 spisu).

Z č. I. 325 spisu je zrejmé, že predseda senátu Okresného súdu B II predložil takto zhromaždený kompletný spisový materiál Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 377 Tr. por. na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Tr. por. prejednal dovolania podané obvinenými P a Ivanom L a zistil, že nie sú dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili sudy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je

oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj z celého obhajobného postoja obvinených P a I prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že obaja obvinení zhodne namietali spôsob, akým súdy oboch stupňov vyhodnotili v pôvodnom konaní vykonané dôkazy v ich neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom B II a prevzatom Krajským súdom v B je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálená právna kvalifikácia skutku je v súlade so zákonom a správna.

Pôvodné konanie v žiadnom prípade nevykazuje porušenie práv obvinených na obhajobu v smere uvádzanom v dovolaniach. Hodnotenie skutkového stavu i samotných dôkazov je výlučnou kompetenciou konajúceho súdu. Ak konajúce príslušné súdy došli k iným skutkovým a právnym záverom ako si predstavovali obvinení P a I, to neznamená, že došlo k porušeniu ich práva na obhajobu, resp. práva na spravodlivý proces a ani Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanej veci obvinených P a I nie sú dané, a preto dovolací súd ich dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V B dňa 27. februára 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: